

— ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ**"ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ..."**
(Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΝΙΟΣ)

Του Αιγυπτίου συγγραφέως Δ. ΦΛΕΓΥΑ

23ον
Μετά από τη καταδίκη των γυναικών, η γυναίκα του δακτύλου, γύρισε στο μελλοθάνατο σώμα της, με σφραγισμένα τα μάτια της πούκλα-ψαν.

Ο Άνδρας της άρρωστας κατέλαβε άμέσως τη συνθήκη και αντί να δεχτεί μοιρολατρία, κατόρθωσε, αντίθετα. Ή ελπίδα της ζωής, του μιλί-σε έτοιμο:

Κάποιος λάθος οι γιατροί, είπε. Κ' αν δεν κάνουν, όταν αποφασίσει να ζήσει, θα ζήσει, είτε το θέλουν είτε όχι.

Κι' έτσι που είχαν εκπαιδευτεί οι δόκτορες με την αίσθηση της έντολης, αναδιπλωμένης στο κρεβάτι έτοιμης να σηκωθεί. Κεϊνη, τη στιγμή, έμπαιναν δύο νοσοκόμες για να τον κάνουν ένεση. Τον είδαν ανακαταμένος, τον μάλλισαν ευγενικά και ζήτησαν να το εκπλώσουν.

Έκείνος άρνήθηκε και τους είπε:

— Φτάνουν οι ένεσεις. Δεν έχω τίποτε. Θά φύγω.

Διαμαρτυρήθηκαν οι νοσοκόμες και φώναξαν τη διευθυντή του νοσοκομείου. Η γυναίκα του, τον έκλειπαρούσε να υπακούσει. Έκείνος επέμεινε με πέριμα να φύγει. Ο καλόκαρδος κι' ευγενικός όμως διευθυντής, τον έπεισε να μείνει, αφού δέχτηκε τη πρότασή του, να τον έξετάσει και ο νέος γιατρός Δένιος που ή φημι μίλλισε κολλεχαιτικά.

Ήρθε τότε ο Δένιος και αφού έπι μισή ώρα πληροφορήθηκε από τον άρρωστο, το ιστορικό της ζωής του, για την γενεολογική καταγωγή των γονιών του, για το επαγγελματικό του, και το φυσικό και ψυχολογικό του περιβάλλον, τον έξετάσε έπι μισή ώρα άκόρη κλινικά.

Η εξέταση γινόταν μπροστά στη γυναίκα του, που παρακολουθούσε κάθε κίνηση και λόγο του γιατρού με αγωνία, ως δύο νοσοκόμες και δύο φίλους του εκπαιδευτικούς, που έτυχε κείνη την ώρα να τον έπισκεπτόντο. Όλοι κρεμάντοσαν από τα χείλη του νέου γιατρού.

Ζήτησε το καρδιογράφημα, τις αναλύσεις και τις φωτογραφίες κι' αφού τα μελέτησε προσεχτικά, είπε χωρίς έντυπωσιασμούς, απλά στον άρρωστο:

— Δέ ξέρω από τί υποφέρετε. Ότι μπορώ να πω με βεβαιότητα, είναι ότι αποκατεστημένος καρδιακό νόσημα. Κάνετε μια άναλωση κοπράνων, αφού αυτή έμεινε που δεν έγινε και αύριο, θα μπορώ να σας πω τη γνώμη μου.

Συναίσθημα έλπίδας, εκπλήξης και άμφιβολίας προέκυψαν τα λόγια του στα πρόσωπα που παρακολουθούσαν. Ώστόσο, έτι έδιάταξε ο νέος γιατρός, έγινε και την επομένη αφού μελέτησε και το πόρισμα της άναλωσης είπε αυθεντικά:

— Ο άρρωστος μας φιλοξενεί άμοιβάδες με άδύστες. Ίποτε περισσότερο, τίποτε λιγότερο! Μπορεί να φύγει από το νοσοκομείο άπ' αυτή τη στιγμή.

Και χαιρετώντας το δασκαλο θερμά κι' έπειτα τη γυναίκα του, έφυγε χωρίς να δεχτεί για άμοιβή του τίποτε με τη δικαιοσύνη, ότι:

— Στίς δασκαλο, έτι και να προσφέρουμε, πάντα χρωμένοι ύμωσπε.

Από την ήμερα εκείνη, έλα-

Πατρινά ήμερονύκτια.**Στά πεταχτό**

Τις ώρες ήμερες της Παρα-

μονής και της Πρωτοχρονιάς

διαδέχτηκαν βροχές και ύγρασια

άφύρητη.

— Έτσι ο νέος χρόνος έγκαι-

νίστε την είσοδό του...κατου-

φισμένους και βλοσυρούς.

— Οι τυχεροί του Άχελου Συνα-

κτατών παρουσιάζονται ένας—

ένος και παίρνουν τα μεγάλα

τους δόρα.

— Και πάλι έφέτος, η τύχη εύ-

νονη φτωχούς νοικοκυραίους

και άπορώτα πλάσματα.

— Από αυτό το γεγονός άπο-

δεικνύεται η κοινωνική σύρρα-

σία του Άχελου Συνακτατών.

— Η κίνηση στο Ταχυδρομείο

ήταν έφετος πάρα πολύ μεγάλη.

— Άκόμη και χθες παρετη-

ρούντο ουρές έξω από τις θυ-

ρίδες.

— Τα ευχέτρια και οι κάρτες

που έστάλησαν έφετος «έπει-

σαν» κάθε προηγούμενο ρεκόρ

κυκλοφορίας.

— Μεταξύ Χριστουγέννων και

Άγιου Βασιλέως παρετηρήθη

ζωηρή κίνηση ξένων και τουρι-

στών.

— Γενικά, λόγω της κα-

λοκαιρίας που έπεκρίθηκε, η κί-

νηση ήταν εξαίρετα μέγαλη,

γεγονός που έδωσε ικανοποιητι-

κές εστιάσεις σε όλομνη κατα-

στήματα, έστιαστρία και ξε-

νοδοχεία.

— Στά κοσμικά κέντρα έχο-

μεύονται από μόνοντες «εξέλι-

κτικές» χορές χορούς—χοπ.

— Φυσικά από νεαρούς και

νεαρές προς πλήρη ικανοποίη-

ση των δαμών των κέντρων.

— Τα κέντρα πάντως αούτε

τις ήμερες εργάστησαν καλά.

— Και μετά τις γιορτές θα ση-

μειωθεί κίνηση, γιατί σε λίγο

θα άρχισι η περίοδος του Καρ-

ναβαλίου.

— Το όποιο τα άρματα έτοι-

μάζονται από τώρα, καθώς και

οι μακαρότες.

— Λέγεται από έφετος θα πα-

ρελάσουν πολλές μακαρότες.

— Το δέ άρμα του Καραναβά-

λου που φιλοτεχνεί ο συμπόλι-

της καλλιτέχνης Κ. Κοκορόγιαν-

νης, θα είναι όγκώδες και έντυ-

πωσιακό.

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα

λαχείο Συνακτατών. Ήταν πυ-

ρομένους, κόκκινους, έτοιμους να

έκρηγουν.

— Το δέλερο το άτιμο;

— Γιατί.

— Το λαχείο. Κούταπο καλά.

— Και ο λόγος;

— Από ένα νόμμο, από μία,

ΗΡΘΕ και με βρήκε στο γρα-

φείο. Κρατούσε κάτι χέλια, ένα